Tarnopol, dnia 1 września 1930.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 10.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY.

254

Rozporządzenie porządkowe

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 28 lipca 1930 roku, L. Sm. 5335/29 o zapobieganiu pożarom.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam, co następuje:

I. zapobieganie pożarom.

§ 1.

Zabrania się:

a) przenoszenia ognia odkrytego w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich oraz wyrzucania gorącego popiołu na miejsca otwarte, niezabezpieczone odpowiednio;

b) palenia tytoniu w stodołach, gumnach, stajniach, oborach, chlewach, na strychach i poddaszach oraz warsztatach, obrabiających drzewo, składach materjałów łatwopalnych, garażach i tp.;

c) używania w pomieszczeniach w punkcie b) wymienionych światła o płomieniu odkrytym za wyjątkiem specjalnych, osłoniętych ze wszystkich stron latarni gospodarskich, uniemożliwiających styczność płomienia z materjałami palnemi;

d) młócenia lokomobilą parową, niezaopatrzoną w iskrochon lub odpowiedni ochraniacz, w obrębie budynków, krytych materjałami łatwopalnemi;

e) strzelania w obrębie budynków z ładunków zawierających palne przybytki;

f) pozostawiania dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych, względnie w okolicznościach, umożliwiającym dzieciom wzniecenia ognia, zabawę zapałkami, zapalniczkami i t. p.;

g) używanie nafty, benzyny i innych łatwopalnych płynów do rozpalania ognia w paleniskach pieców i kuchni;

h) gromadzenia w miejscach wykonywania robót stolarskich, kołodziejskich i t. p. wiórów i trocin ponad produkcję dzienną;

i) suszenie przędzy, lnu i konopi na piecach lub w pobliżu tychże;

k) urządzania ołtarzy w czasie procesji Bożego Ciała w pobliżu łatwopalnych budynków, t. j. krytych materjałem łatwopalnym w szczególności słomą;

l) przechowywania łatwopalnych materjałów, jak drzewo, węgiel, siano, słoma, meble i t. p. na strychach domów mieszkalnych.

§ 2.

Palenie ognisk, spalanie śmieci, odpadków oraz wypalanie beczek w obrębie zabudowań lub w sąsiedztwie stogów i stert jest bezwzględnie wzbronione. Powyższe czynności dozwolone są nie bliżej niż w odległości 100 metrów od budynków lub stert, zaś wypalanie sitowia, łąk i t. p. tylko po uprzedniem zawiadomieniu władzy gminnej lub posterunku policji, albo najbliższej straży pożarnej i winno się odbywać zawsze w warunkach, uniemożliwiających przeniesienia się ognia na zabudowania lub lasy.

O ile chodzi o rozgrzewanie dziegciu, smoły, asfaltu to czynności te mogą być uskuteczniane w odległości co najmniej 6 metrów od zabudowań i łatwozapalnych przedmiotów. Podczas tych czynności kocioł winien być nakryty pokrywą, a obok winna być przygotowana dostateczna ilość piasku dla zasypania w razie potrzeby płomienia.

§ 3.

Rozpalanie ognisk w lasach w odległości 100 metrów od lasów w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada jest wzbronione. Wyjątek stanowią ogniska, konieczne do ugotowania strawy dla osób pracujących w lasach. Ogniska te można rozpalać przy zachowaniu następujących ostrożności:

a) przed rozpaleniem ogniska winna być zgrabiona ściółka w promieniu 1 metra od ogniska;

b) ogniska należy nieustannie pilnować;

c) przed opuszczeniem ogniska należy je zagasić i zasypać ziemią.

Palenie kory, gałęzi i odpadków, pozostałych po wyrębie i obróbce drzewa, dozwolone jest tylko pod nadzorem administracji leśnej z zachowaniem warunków, przewidzianych w § 2 dla wypalania łąk.

Palenie tytoniu w lasach przez osoby niezatrudnione w nim jest w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada wzbronione.

§ 4.

Palenie ogni sztucznych, puszczenie rakiet, fajerwerków w pobliżu osiedli wiejskich dozwolone jest za uprzedniem zezwoleniem zarządu gminy i w każdym razie bliżej niż w odległości 200 metrów od najbliższych budynków, stert, lasów, zagajników i t. p.

W miastach i osadach powyższe czynności mogą być uskuteczniane za zezwoleniem zarządu gminy w warunkach uzależnionych od okoliczności miejscowych.

II. Obowiązki ludności ze względu na niebezpieczeństwo pożaru.

§ 5.

Każda osoba w razie zauważenia pożaru lub powzięcia wiadomości o wybuchu pożaru obowiązana jest natychmiast zaalarmować o tem mieszkańców odnośnego osiedla lub zawiadomić o tem najbliższą władzę gminną (burmistrza, nacz. gm.), posterunek policji państwowej albo straż ogniową. Do celów alarmu należy użyć najbliższych będących do rozporządzenia urządzeń alarmowych.

§ 6.

Jeżeli chociażby jedno z zabudowań nieruchomości pokryte jest materjałem łatwopalnym, właściciel jej obowiązany jest posiadać stale po jednem wiadrze, siekierze, łopacie, tłumnicy oraz beczkę napełnioną wodą, o ile w pobliżu budynków t. j. w odległości co najwyżej 30 m. niema innego zbiornika wody (rzeka, staw, sadzawka lub inny sztuczny zbiornik). Beczkę można opróżnić z wody dopiero z nastaniem mrozów.

Przedmioty te winny być przeznaczone wyłącznie do celów przeciwpożarowych i znajdować się stale w miejscach dla każdego łatwo dostępnych.

Niezależnie od rodzaju pokrycia dachów właściciele każdych 10 sąsiadujących z sobą budynków mieszkalnych, oznaczonych w poszczególnych osiedlach przez władzę gminną, obowiązani są utrzymywać stale w miejscach dostępnych cztery bosaki, cztery wiadra, jeden topór i jedną trąbkę (bekadło), przeznaczone wyłącznie do celów przeciwpożarowych.

W miejscowościach, w których istnieje należycie zorganizowana straż ogniowa, może wojewódzka władza administracji ogólnej na wniosek właściwego zarządu gminnego zwolnić mieszkańców od obowiązku, przewidzianego w ustępie poprzednim.

§ 7.

W warsztatach, w których się obrabia łatwozapalne materjały (stolarskich) kołodziejskich, stelmachowskich, tokarskich, bednarskich, powroźniczych, przędzalnianych, tkackich i t. p., winny się znajdować stale kadzie z wodą oraz 2 wiadra ewent. gaśnice.

§ 8.

Sprawę czasowego użycia wód publicznych i prywatnych w wypadku pożaru reguluje art. 130 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574).

§ 9.

Na wezwanie właściwych władz (§ 13), każdy mieszkaniec osiedli w promieniu 15 km. od miejsca pożaru posiadający konie, wozy lub samochód (y), obowiązany jest w razie alarmu dostarczyć konie wraz z uprzężą, a w razie potrzeby z wozem, względnie samochód z obsługą na miejsce wskazane. Konie i samochody ciężarowe mają być użyte do przewiezienia strażaków, sikawek, beczek i innych narzędzi pożarnych oraz dla wożenia wody na miejsce pożaru, samochody zaś osobowe jedynie do przewożenia poparzonych i rannych.

Obowiązkowi powyższemu nie podlegają konie i samochody, których właściciele z mocy innych przepisów zwolnieni są od świadczeń.

Pozatem każdy mieszkaniec na żądanie właściwych władz lub organów obowiązany jest:

a) dostarczyć wszelki sprzęt ratunkowy, stanowiący jego własność, a więc: beczki, wiadra, drabiny, bosaki, łopaty, siekiery, tłumnice i t. p.;

c) przyjąć na przechowanie mienie pogorzelców, części ubrania i ekwipunku strażackiego, złożone u niego przez władze gminne, policję lub straż pożarną.

§. 10.

Wszyscy mieszkańcy, a w pierwszej linji bezpośredni sąsiedzi objętej pożarem nieruchomości obowiązani są na wezwanie właściwych władz lub organów wziąć udział osobiście pod kierownictwem osób, uprawnionych do prowadzenia akcji ratunkowej w gaszeniu pożaru przez:

a) dostarczenie i podawanie wody w naczyniach;

b) pracę przy sikawkach i innych narzędziach strażackich;

c) usuwanie przedmiotów zagrożonych przez ogień;

Przed ugaszeniem pożaru, nikt przy nim zatrudniony nie może się oddalać bez zezwolenia kierownika akcji obronnej.

Od wyszczególnionych w niniejszym paragrafie obowiązków zwolnione są osoby chore dotknięte ułomnością fizyczną, kobiety, starcy i dzieci do lat 16, oraz pełniący w danej chwili obowiązki służbowe urzędnicy państwowi i komunalni, oraz osoby duchowne.

§ 11.

W wypadku pożaru lasu wszyscy okoliczni mieszkańcy wolni od pracy mają stawić się na wezwanie właściwych władz lub organów na miejsce pożaru.

Wezwani do gaszenia pożaru lasu winni stawić się z siekierami, łopatami, motykami i innemi narzędziami, potrzebnemi do gaszenia pożaru.

Jeżeli pożar lasu trwa dłużej niż połowę doby, powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo wyznaczyć zmiany grup ratowniczych z pośród mieszkańców gmin okolicznych, położonych w promieniu do 15 kilometrów.

III. Organizacja akcji ratowniczej.

§ 12.

Stróże nocni winni być zaopatrzeni w trąbki (bekadła) i zwracać bacznie uwagę na powstające pożary, alarmując o tem niezwłocznie.

W każdej wsi przed domem sołtysa, względnie urzędem gminnym, a w miastach w miejscu przez Magistrat wyznaczonem winien się znajdować dzwon lub inny przyrząd alarmowy. Przepis ten nie obowiązuje, o ile w danej miejscowości znajduje się straż pożarna, posiadająca przyrządy alarmowe.

Przyrządy alarmowe można używać jedynie w wypadku pożaru lub na skutek alarmu, zarządzonego przez właściwe władze lub organa względnie przez naczelnika lub instruktora straży pożarnej.

Osoby, instytucje, posiadające syreny fabryczne, telefony, dzwony i t. p. obowiązane są na żądanie osób powołanych umożliwić dokonanie alarmu za pomocą tych przyrządów.

§ 13.

Właściwemi władzami i organami, powołanemi do wydawania zarządzeń przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu są władze gminne (burmistrz, wójt, sołtys) a w razie ich nieobecności komendant miejscowego oddziału policji państwowej wzgl. w jego zastępstwie każdy inny funkcjonarjusz P. P.

Kierownictwo akcją ratowniczą należy do wymienionych w ustępie poprzednim władz i organów do czasu przybycia na miejsce pożaru straży pożarnej, której naczelnik obejmuje następnie kierownictwo.

Wszystkie osoby, biorące udział w akcji obronnej pogorzelcy i mieszkańcy domów zagrożonych winni się bezwarunkowo podporządkować zarządzeniom kierownika akcji ratowniczej, zmierzającym do opanowania i niedopuszczenie ognia do innych zabudowań.

§ 14.

Władze gminne (burmistrz, wójt, sołtys) dokonywują przynajmniej raz na rok, a zwłaszcza w porze letniej, wraz z przedstawicielem miejscowej straży pożarnej przeglądu wszystkich narzędzi i urządzeń, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, oraz sprawdzają jak najczęściej, czy ludność przestrzega zawartych w niem przepisów.

Każdy mieszkaniec osiedla obowiązany jest wskazanym wyżej osobom umożliwić przeprowadzenie kontroli przeciwpożarowej w obrębie swej posiadłości.

Wyżej wymienione władze ustalą corocznie kolejność dostarczania zaprzęgów i samochodów w obrębie każdej miejscowości, aby o ile możności unikać dorywczej rekwizycji. Również winno być ustalone z góry dopuszczalne obciążenie ładunkowe na każdą parę koni i na każdy samochód na wypadek pożaru, z uwzględnieniem miejscowych warunków drogowych.

IV. Przepisy końcowe.

§ 15.

Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do 500 złotych lub karze aresztu do dni 14, albo obu tym karom łącznie.

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia przez niepełnoletnich lub bezwłasnowolnych ciąży na rodzicach lub osobach sprawujących opiekę, w wypadkach stwierdzenia braku dozoru z ich strony.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1930 r.

Wojewoda **Moszyński.**

255

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 sierpnia 1930 r., L: A.D.-2079/30/1. w sprawie utworzenia komisji rewizyjnych wodnych.

Na podstawie art. 230 i 260 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922. w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 574. Dz. U. Rz. P. Nr. 62. z roku 1928 wydaję następujące

ROZPORZĄDZENIE.

§ 1.

Dla wód płynących na obszarze powiatów Kamionka Strumiłowa, Radziechów i Przemyślany oraz gmin Sokołówka, Jużkowice, Olesko, Chwatów, Konty, Czyszki i Zahorce powiatu Złoczowskiego, a wreszcie gmin Łabacz i Rażniów powiatu Brodzkiego z wyjątkiem wód należących do dorzecza Dniestru w powiecie Przemyślany oraz wód płynących, spławnych i innych wód płynących utrzymywanych przez Państwo, Wojewódzki Związek Samorządowy lub spółki wodne tworzy się komisję rewizyjną wodną (rewir I).

§ 2.

W skład tej komisji rewizyjnej wchodzi 9-ciu członków:

1) Kierownik oddziału rolnego Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu Inż. Kornel Paar inspektor w VI. st. sł. jako przedstawiciel państwowej administracji.

2) przedstawiciele rad powiatowych w Kamionce strumiłowej, Radziechowie, Przemyślanach, w Złoczowie i w Brodach z każdej po jednym.

3) przedstawiciel rolnictwa.

4) przedstawiciel rybołostwa.

5) przedstawiciel przemysłu.

Członkowie wymienieni pod 2—5 i ich zastępcy będą mianowani przez Wojewodę Tarnopolskiego na lat 5 na wniosek wymienionych rad powiatowych.

W razie zgaśnięcia, lub zrzeczenia się mandatu przed upływem pięciu lat, zostaną w taki sam sposób zamianowani nowi członkowie lub ich zastępcy.

§ 3.

Przewodniczącego Komisji rewizyjnej i jego zastępcę wybiera komisja rewizyjna z pośród swoich członków.

§ 4.

Komisja rewizyjna ma przeprowadzać oględziny wód określonych w § 1. przynajmniej raz ciągu każdego roku i stwierdzać, czy wody i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wód płynących.

Komisja rewizyjna ma również nadzorować użytkowanie wód płynących.

Dostrzeżone niewłaściwości i inne swoje spostrzeżenia winna komisja rewizyjna podać do wiadomości władzy wodnej.

§ 5.

Komisja rewizyjna jest uprawniona a na żądanie władz administracyjnych obowiązana udzielać opinji w sprawie gospodarki wodnej odnośnie do wód płynących objętych działalnością komisji.

§ 6.

Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7.

Do ważności uchwał komisji rewizyjnej potrzebna jest obecność przynajmniej 3-ch członków.

§ 8.

Komisja rewizyjna jakoteż osoby zaopatrzone przez nie w pisemne upoważnienie mają prawo przy przeprowadzaniu oględzin wód płynących objętych działalnością komisji wstępować na grunty nadbrzeżne; obowiązek ewentualnego odszkodowania regulują artykuły 237 i 89 ust. 4. ustawy wodnej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

256

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 sierpnia 1930 L. A. D. 2079/30/2 w sprawie utworzenia komisji rewizyjnych wodnych.

Na podstawie art. 230 i 260 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 574 Dz. U. Rz. P. Nr. 62 z roku 1928 wydaję następujące

ROZPORZĄDZENIE.

§ 1.

Dla wód płynących na obszarze powiatu złoczowskiego z wyjątkiem gmin Sokołówka, Jużkowice, Olesko, Chwatów, Konty, Czyszki i Zahorce oraz powiatu brodzkiego z wyjątkiem gmin Łabacz i Raźniów i z wyjątkiem wód płynących utrzymywanych przez Państwo, Wojewódzki Związek samorządowy lub spółki wodne tworzy się komisję rewizyjno-wodną (rewir II).

§ 2.

W skład komisji rewizyjnej wchodzi 6 członków, a mianowicie:

1) Włodzimierz Fuczko, mierniczy przysięgły, zamieszkały w Antosi ad Korsów poczta Leśniów, jako przedstawiciel państwowej administracji

2) przedstawiciel rad powiatowych w Złoczowie i Brodach po jednym z każdego powiatu

3) przedstawiciel rolnictwa

4) przedstawiciel rybołostwa

5) przedstawiciel przemysłu.

Członkowie wymienieni pod 2—5 i ich zastępcy będą mianowani przez Wojewodę Tarnopolskiego na lat 5 na wniosek wymienionych rad powiatowych.

W razie zgaśnięcia lub zrzeczenia się mandatu przed upływem 5-ciu lat, zostaną w taki sam sposób zamianowani nowi członkowie lub ich zastępcy.

§ 3.

Przewodniczącego komisji rewizyjnej i jego zastępcę wybiera komisja rewizyjna z pośród swoich członków.

§ 4.

Komisja rewizyjna ma przeprowadzać oględziny wód określonych w § 1 przynajmniej raz w ciągu każdego roku i stwierdzać, czy wody i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wód płynących.

Komisja rewizyjna ma również nadzorować użytkowanie wód płynących.

Dostrzeżenie niewłaściwości i inne swoje spostrzeżenia winna komisja rewizyjna podać do wiadomości władzy wodnej.

§ 5.

Komisja rewizyjna jest uprawniona, a na żądanie władz administracyjnych obowiązana udzielać opinji w sprawie gospodarki wodnej odnośnie do wód płynących objętych działalnością komisji.

§ 6.

Uchwaly komisji rewizyjnej zapadają większością głosów, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7.

Do ważności uchwał komisji rewizyjnej potrzebna jest obecność przynajmniej 3-ch członków.

§ 8.

Komisja rewizyjna jakoteż osoby zaopatrzone przez nie w pisemne upoważnienie mają prawo przy przeprowadzaniu oględzin wód płynących objętych działalnością komisji wstępować na grunty nadbrzeżne; obowiązek ewentualnego odszkodowania regulują artykuły 237 i 89 ust. 4 ustawy wodnej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

257

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 sierpnia 1930 L. A. D. 2079/30/3 w sprawie utworzenia komisji rewizyjnych wodnych.

Na podstawie art. 230 i 260 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 574 Dz. U. Rz. P. Nr. 62 z roku 1928 wydaję następujące

ROZPORZĄDZENIE.

§ 1.

Dla wód płynących na obszarze powiatów Brzeżany, Przemyślany i Zborów z wyjątkiem wód stanowiących dorzecze Bugu w powiecie przemyślańskim oraz wód płynących utrzymywanych przez Państwo, Wojewódzki związek komunalny lub spółki wodne tworzy się komisję komisję rewizyjno-wodną (rewir III).

§ 2.

W skład komisji rewizyjnej wchodzi 7 członków, a mianowicie:

1) Inż. Włodzimierz Macieliński, mierniczy przysięgły w Brzeżanach,

2) przedstawiciele rad powiatowych w Brzeżanach, Przemyślanach i Zborowie po jednym z każdego powiatu

3) przedstawiciel rolnictwa

4) przedstawiciel rybołostwa

5) przedstawiciel przemysłu.

Członkowie wymienieni pod 2—5 i ich zastępcy będą mianowani przez Wojewodę Tarnopolskiego na lat pięć na wniosek wymienionych rad powiatowych.

W razie zgaśnięcia lub zrzeczenia się mandatu przed upływem pięciu lat, zostaną w taki sam sposób zamianowani nowi członkowie lub ich zastępcy.

§ 3.

Przewodniczącego komisji rewizyjnej i jego zastępcę wybiera komisja rewizyjna z pośród swoich członków.

§ 4.

Komisja rewizyjna ma przeprowadzać oględziny wód określonych w § 1 przynajmniej raz w ciągu każdego roku i stwierdzać, czy wody i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wód płynących.

Komisja rewizyjna ma również nadzorować użytkowanie wód płynących.

Dostrzeżone niewłaściwości i inne swoje spostrzeżenia winna komisja rewizyjna podać do wiadomości władzy wodnej.

§ 5.

Komisja rewizyjna jest uprawniona, a na żądanie władz administracyjnych obowiązana udzielać opinji w sprawie gospodarki wodnej odnośnie do wód płynących objętych działalnością komisji.

§ 6.

Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7.

Do ważności uchwał komisji rewizyjnej potrzebna jest obecność przynajmniej 3-ch członków.

§ 8.

Komisja rewizyjna jakoteż osoby zaopatrzone przez nie w pisemne upoważnienie mają prawo przy przeprowadzaniu oględzin wód płynących objętych działalnością komisji wstępować na grunty nadbrzeżne; obowiązek ewentualnego odszkodowania regulują artykuły 237 i 89 ust. 4 ustawy wodnej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

258

Rozporzadzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 sierpnia 1930 L. A. D. 2079/30/4 w sprawie utworzenia komisyj rewizyjnych wodnych.

Na podstawie art. 230 i 260 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 574 Dz. U. Rz. P. Nr. 62 z roku 1928 wydaję następujące

ROZPORZĄDZENIE.

§ 1.

Dla wód płynących na obszarze powiatów Tarnopol, Zbaraż i Skałat z wyjątkiem odcinka rzeki Seretu na przestrzeni między młynem w Iwaczowie Górnym a młynem w Berezowicy Wielkiej w powiecie Tarnopolskim oraz wód płynących utrzymywanych przez Państwo (Zbrucz w Skałackim i Zbarazkim) przez Wojewódzki związek samorządowy lub spółki wodne tworzy się komisję rewizyjną wodną (rewir IV).

§ 2.

W skład komisji rewizyjnej wchodzi 7 członków, a mianowicie:

1) Inż. Maurycy Flintenstein rządowo upoważniony Inżynier cywilny w Tarnopolu jako przedstawiciel państwowej administracji;

2) przedstawiciele rad powiatowych w Tarnopolu, Zbarażu i Skałacie po jednym z każdego powiatu;

3) przedstawiciel rolnictwa;

4) przedstawiciel rybołóstwa;

5) przedstawiciel przemysłu.

Członkowie wymienieni pod 2—5 i ich zastępcy będą mianowani przez Wojewodę Tarnopolskiego na lat 5 na wniosek wymienionych rad powiatowych.

W razie zagaśnięcia, lub zrzeczenia się mandatu przed upływem pięciu lat, zostaną w taki sam sposób zamianowani nowi członkowie lub ich zastępcy.

§ 3.

Przewodniczącego komisji rewizyjnej i jego zastępcę wybiera komisja rewizyjna z pośród swoich członków.

§ 4.

Komisja rewizyjna ma przeprowadzać oględziny wód określonych w § 1 przynajmniej raz w ciągu każdego roku i stwierdzać, czy wody i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wód płynących.

Komisja rewizyjna ma również nadzorować użytkowanie wód płynących.

Dostrzeżenie niewłaściwości i inne swoje spostrzeżenia winna komisja rewizyjna podać do wiadomości władzy wodnej.

§ 5.

Komisja rewizyjna jest uprawniona, a na żądanie władz administracyjnych obowiązana udzielać opinji w sprawie gospodarki wodnej odnośnie do wód płynących objętych działalnością komisji.

§ 6.

Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7.

Do ważności uchwał komisji rewizyjnej potrzebna jest obecność przynajmniej 3 członków.

§ 8.

Komisja rewizyjna jakoteż osoby zaopatrzone przez nie w pisemne upoważnienie mają prawo przy prowadzaniu oględzin wód płynących objętych działalnością komisji wstępować na grunty nadbrzeżne; obowiązek ewentualnego odszkodowania regulują artykuły 237 i 89 ust. 4 ustawy wodnej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wice-Wojewoda.

259

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 sierpnia 1930 L. A. D. 2079/30/5 w sprawie utworzenia komisyj rewizyjnych wodnych.

Na podstawie art. 230 i 260 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 w brmieniu ogłoszonem pod poz. 574 Dz. U. Rz. P. Nr. 62 z roku 1928 wydaję następujące

ROZPORZĄDZENIE.

§ 1.

Dla wód płynących na obszarze powiatów Trembowla, Czortków i Kopyczyńce z wyjątkiem wód płynących utrzymywanych przez Państwo (Zbrucz), Wojewódzki związek samorządowy lub spółki wodne tworzy się komisję rewizyjno wodną (rewir V).

§ 2.

W skład komisji rewizyjnej wchodzi 7 członków a mianowicie:

1) Mojżesz Werber emerytowany starszy geometra ewidencyjny w Trembowli jako przedstawiciel państwowej administracji;

2) przestawiciele rad powiatowych w Trembowli, Czortkowie i Kopyczyńcach po jednym z każdego powiatu;

3) przedstawiciel rolnictwa;

4) przedstawiciel rybołóstwa;

5) przedstawiciel przemysłu.

Członkowie wymienieni pod 2—5 i ich zastępcy będą mianowani przez Wojewodę Tarnopolskiego na lat 5 na wniosek wymienionych rad powiatowych.

W razie zgaśnięcia, lub zrzeczenia się mandatu przed upływem 5 lat, zostaną w taki sam sposób zamianowani nowi członkowie lub ich zastępcy.

§ 3.

Przewodniczącego komisji rewizyjnej i jego zastępcę wybiera komisja rewizyjna z pośród swoich członków.

§ 4.

Komisja rewizyjna ma przeprowadzać oględziny wód określonych w § 1 przynajmniej raz w ciągu każdego roku i stwierdzać, czy wody i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wód płynących.

Komisja rewizyjna ma również nadzorować użytkowanie wód płynących.

Dostrzeżone niewłaściwości i inne swoje spostrzeżenia winna komisja rewizyjna podać do wiadomości władzy wodnej.

§ 5.

Komisja rewizyjna jest uprawniona, a na żądanie władz administracyjnych obowiązana udzielać opinji w sprawie gospodarki wodnej odnośnie do wód płynących objętych działalnością Komisji.

§ 6.

Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7.

Do ważności uchwał komisji rewizyjnej potrzebna jest obecność przynajmniej 3 członków.

§ 8.

Komisja rewizyjna jakoteż osoby zaopatrzone przez nie w pisemne upoważnienie mają prawo przy przeprowadzaniu oględzin wód płynących objętych działalnością komisji wstępować na grunty nadbrzeżne; obowiązek ewentualnego odszkodowania regulują artykuły 237 i 89 ust. 4 ustawy wodnej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wice-Wojewoda.

260

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 sierpnia 1930 r. L. A. D. 2079/30/6 w sprawie utworzenia komisji rewizyjnych wodnych.

Na godstawie art. 230 i 260 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 574 Dz. U. R. P. Nr. 62 z roku 1928 wydaję następujące

ROZPORZĄDZENIE.

§ 1.

Dla wód płynących na obszarze powiatów Buczacz i Podhajce z wyjątkiem wód płynących żeglownych, urzymywanych przez Państwo (Dniestr) oraz wód, utrzymywanych przez Wojewodzki związek samorządowy lub spółki wodne tworzy się komisję rewizyjną wodną (rewir VI)

§ 2.

W skład komisji rewizyjnej wchodzi 6 członków, a mianowicie:

1) Inż. Jan Kropiński, mierniczy przysięgły w Buczaczu jako przedstawiciel państwowej administracji.

2) przedstawiciele rad powiatowych w Buczaczu i Podhajcach po jednem z każdego powiatu

3) przedstawiciel rolnictwa

4) przedstawiciel rybołóstwa

5) przedstawiciel przemysłu.

Członkowie wymienieni pod 2—5 i ich zastępcy będą mianowani przez Wojewodę Tarnopolskiego na lat 5 na wniosek wymienionych rad powiatowych.

W razie zgaśnięcia lub zrzeczenia się mandatu przed upływem pięciu lat, zostaną w taki sam sposób zamianowani nowi członkowie lub ich zastępcy.

§ 3.

Przewodniczącego komisji rewizyjnej i jego zastępcy wybiera komisja rewizyjna z pośród swoich członków.

§ 4.

Komisja rewizyjna ma przeprowadzać oględziny wód określonych w § 1 przynajmniej raz w ciągu każdego roku i stwierdzać, czy wody i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wód płynących.

Komisja rewizyjna ma również nadzorować użytkowanie wód płynących.

Dostrzeżone niewłaściwości i inne swoje spostrzeżenia winna komisja rewizyjna podać do wiadomości władzy wodnej.

§ 5.

Komisja rewizyjna jest uprawniona, a na żądanie władz administracyjnych obowiązana udzielać opinji w sprawie gospodarki wodnej odnośnie do wód płynących, objętych działalnością komisji.

§ 6.

Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7.

Do ważności uchwał komisji rewizyjnej potrzebna jest obecność przynajmniej 3-ch członków.

§ 8.

Komisja rewizyjna jakoteż osoby zaopatrzone przez nie w pisemne upoważnienie mają prawo przy przeprowadzaniu oględzin wód płynących objętych działalnością komisji wstępować na grunty nadbrzeżne; obowiązek ewentualnego odszkodowania regulują artykuły 237 i 89 ust. 4 ustawy wodnej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

261

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 sierpnia 1930 r. L. A. D. 2079/30/7 w sprawie utworzenia komisji rewizyjnych wodnych.

Na podstawie art. 230 i 260 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 574 Dz. U. R. P. Nr. 62 z roku 1928 wydaję następujące

ROZPORZĄDZENIE.

§ 1.

Dla wód płynących na obszarze powiatu Borszczów i Zaleszczyki z wyjątkiem wód płynących żeglownych (Dniestr) oraz innych wód płynących utrzymywanych przez Państwo (Zbrucz), Wojewódzki związek samorządowy lub spółki wodne tworzy się komisję rewizyjną wodną (rewir VII).

§ 2.

W skład komisji rewizyjnej wchodzi 6 członków, a mianowicie:

1) Grzegorz Czechowicz, mierniczy przysięgły w Zaleszczykach jako przedstawiciel państwowej administracji.

2) przedstawiciele rad powiatowych w Borszczowie i Zaleszczykach po jednym z każdego powiatu.

3) przedstawiciel rolnictwa

4) przedstawiciel rybołóstwa

5) przedstawiciel przemysłu.

Członkowie wymienieni pod 2—5 i ich zastępcy będą mianowani przez Wojewodę Tarnopolskiego na lat 5 na wniosek wymienionych rad powiatowych.

W razie zgaśnięcia lub zrzeczenia się mandatu przed upływem pięciu lat, zostaną w taki sam sposób zamianowani nowi członkowie lub ich zastępcy.

§ 3.

Przewodniczącego komisji rewizyjnej i jego zastępcę wybiera komisja rewizyjna z pośród swoich członków.

§ 4.

Komisja rewizyjna ma przeprowadzać oględziny wód określonych w § 1 przynajmniej raz w ciągu każdego roku i stwierdzić, czy wody i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wód płynących.

Komisja rewizyjna ma również nadzorować użytkowanie wód płynących.

Dostrzeżone niewłaściwości i inne swoje spostrzeżenia winna komisja rewizyjna podać do wiadomości władzy wodnej.

§ 5.

Komisja rewizyjna jest uprawniona, a na żądanie władz administracyjnych obowiązana udzielać opinji w sprawie gospodarczo-wodnej odnośnie do wód płynących objętych działalnością komisji.

§ 6.

Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7.

Do ważności uchwał komisji rewizyjnej potrzebna jest obecność przynajmniej 3 członków.

§ 8.

Komisja rewizyjna jakoteż osoby zaopatrzone przez nie w pisemne upoważnienie mają prawo przy przeprowadzaniu oględzin wód płynących objętych działalnością komisji wstępować na grunty nadbrzeżne; obowiązek ewentualnego odszkodowania regulują artykuły 237 i 89 ust. 4 ustawy wodnej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

262

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 sierpnia 1930 r. L. A. D. 2079/30/8 w sprawie utworzenia komisji rewizyjnych wodnych.

Na podstawie art. 230 i 260 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 574 Dz. U. Rz. P. Nr. 62 z roku 1928 wydaję następujące

ROZPORZĄDZENIE.

§ 1.

Dla odcinka rzeki Seretu od młyna w Iwaczowie Górnym do młyna w Berezowicy Wielkiej oraz dla dopływów rzeki Seretu na tym odcinku tworzy się komisję rewizyjną wodną (rewir VIII).

§ 2.

W skład komisji rewizyjnej wchodzi 6 członków, a mianowicie:

1) Inż. Kornel Paar, Insp. VI. st. sł., kierownik oddziału wodnego Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu jako przedstawiciel państwowej administracji

2) przedstawiciel rady powiatowej w Tarnopolu

3) przedstawiciel rady miejskiej w Tarnopolu

4) przedstawiciel rolnictwa

5) przedstawiciel rybołóstwa

6) przedstawiciel przemysłu.

Członkowie wymienieni pod 2, 4, 5, 6 i ich zastępcy będą mianowani przez Wojewodę na wniosek Wydziału powiatowego w Tarnopolu, członek wymieniony pod 3 i jego zastępca na wniosek Magistratu miasta Tarnopola na lat 5.

W razie zgaśnięcia lub zrzeczenia się mandatu przed upływem pięciu lat, zostaną w taki sam sposób zamianowani nowi członkowie lub ich zastępcy.

§ 3.

Przewodniczącego komisji rewizyjnej i jego zastępcę wybiera komisja rewizyjna z pośród swoich członków.

§ 4.

Komisja rewizyjna ma przeprowadzać oględziny wód określonych w § 1 przynajmniej raz w ciągu

każdego roku i stwierdzać, czy wody i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wód płynących.

Komisja rewizyjna ma również nadzorować użytkowanie wód płynących.

Dostrzeżone niewłaściwości i inne swoje spostrzeżenia winna komisja rewizyjna podać do wiadomości władzy wodnej.

§ 5.

Komisja rewizyjna jest uprawniona, a na żądanie władz administracyjnych obowiązana udzielać opinji w sprawie gospodarczo-wodnej odnośnie do wód płynących, objętych działalnością komisji.

§ 6.

Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7.

Do ważności uchwał komisji rewizyjnej potrzebna jest obecność przynajmniej 3 członków.

§ 8.

Komisja rewizyjna jakoteż osoby zaopatrzone przez nie w pisemne upoważnienie mają prawo przy przeprowadzaniu oględzin wód płynących, objętych działalnością komisji, wstępować na grunty nadbrzeżne; obowiązek ewentualnego odszkodowania regulują artykuły 237 i 89 ust. 4 ustawy wodnej.

§ 9.

Rozporządzenie nieniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

263

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 26 lipca 1930 r., L. Rol. 2359 w sprawie zwalczania pomoru — zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Ze względu na obecny stan pomoru — zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego zmieniam częściowo postanowienia § 1-go mego Rozporządzenia z 31 maja 1930, L. Rol. 1136 i zarządzam na zasadzie art. art. 16, 26 i 27 Rozp. Prez. Rzpl. z 22 sierpnia 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i §§ 356 i 357 Rozp. Min. Rol. z 9 stycznia 1928 Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz art. 6 Rozp. Prez. Rzpl. z 22 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361), jakoteż reskr. Min. Rol. z 29 września 1928, Nr. 6376-W-II, celem zabobieżenia rozszerzenia się tej zarazy, co następuje.

Za okręg zapowietrzony pomorem — zarazą świń uznaję następujące gminy;

1) Powiat Brody: Czechy, Rażniów,

2) Powiat Kamionka strum.: Busk, Jabłonówka, Kozłów, Rzepniów, Spas, Ubinie,

3) Powiat Podhajce: Hołhocze, Tesarówka, Zuzanówka,

4) Powiat Radziechów: Stołpin, Toporów,

5) Powiat Skałat: Grzymałów, Horodnica, Kamionki, Krasne, Kołodziejówka, Magdalówka, Ostapie, Touste, Zarubińce,

6) Powiat Trembowla: Budzanów, Hleszczawa, Iwanówka, Iławcze, Łoszniów, Romanówka, Warwaryńce,

7) Powiat Zbaraż: Kiebanówka, Zarudzie,

8) Powiat Złoczów: Bełzec, Gołogóry, Ożydów.

Inne postanowienia powołanego na wstępie tut. rozporządzenia z 31 maja 1930 r., L. Rol. 1136 pozostają nadal w mocy aż do odwołania.

Rozporządzenin niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

264

Okólnik

Wojewody Tarnopolskiego Nr. 25 z dnia 25 sierpnia 1930 r. L. A. D. 4854/30 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie obrotu dziczyzną w czasie ochronnym.

W myśl art. 53 i 80 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (D. U. R. P. Nr. 110, poz. 934), po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego — sprzedawanie, kupowanie, przewożenie i przenoszenie objętej ochroną zwierzyny oraz świeżych skór tej zwierzyny, jak również podawanie takiej zwierzyny w jadłodajniach jest wzbronione.

Kto naruszy ten zakaz karany będzie grzywną po pięcuset złotych lub aresztem do sześciu tygodni, nadto zwierzyna lub świeże jej skóry ulegną konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Ponieważ mimo jasności tego przepisu zdarzają się częste wykroczenia, na skutek pisma okólnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 sierpnia 1930 r. Nr. A. P. 532/1 polecam Panom wydać stosowne pouczenie organom policyjnym i bezwzględnie ścigać te wykroczenia.

Należy w szczególności roztoczyć ścisły nadzór nad osobami trudniącemi się dowożeniem wzgl. donoszeniem artykułów żywności do centrów ich spożycia, nad handlującymi artykułami żywności, szczególnie dziczyzną, halami targowemi i sklepami, wreszcie nad wszelkiemi jadłodajniami, restauracjami, bufetami i t. p.

Osoby pochwycone na posiadaniu dziczyzny rzekomo zagranicznego pochodzenia winny taką okoliczność ponad wszelką wątpliwość udowodnić.

Wojewoda w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

265

Okólnik

Wojewody Tarnopolskiego Nr. 24 z dnia 18 sierpnia 1930, L. Z. P. 1669/30 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie postępowania przy przyjmowaniu chorych do szpitala i odbieraniu ich ze szpitala.

Zarządy poszczególnych Zakładów leczniczych, publicznych, państwowych lub samorządowych (szpitali) niejednokrotnie użalają się, że gminy czynią trudności przy odbieraniu chorych względnie, że wogóle wzbraniają się ich odbierać, jakkolwiek chorzy bądź to zostali już wyleczeni, bądź też nie nadają się do leczenia szpitalnego i jakkolwiek są do ich odebrania obowiązane po myśli obowiązujących przepisów.

Aby takiemu stanowi rzeczy zapobiec, polecam Panu Staroście pouczyć w odpowiedni sposób, tak w drodze pisemnej jak i przy sposobności sesji naczelników gminy, zarządy gmin, tak wiejskich jak i miejskich w tamt. powiecie, aby w sprawie oddawania chorych do publicznych zakładów leczniczych (szpitali) i odbierania ich stamtąd stosowało się ściśle do następujących wskazań:

Zarządy gmin ogłoszą bezzwłocznie w sposób w gminie przyjęty, że każdy udający się, względnie oddawany przez osoby trzecie lub przez gminę na leczenie do zakładu leczniczego, publicznego, (szpitala) winien wykazać się papierami osobistymi, stwierdzającymi w sposób niewątpliwy:

1) jego tożsamość,

2) miejsce i datę jego urodzenia,

3) miejsce zamieszkania,

4) gminę obowiązaną w myśl art. 8 ustawy o opiece społecznej z dnia 16 sierpnia 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 92, poz. 726 do trwałej opieki,

5) imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania osób fizycznych, które w danym razie mogą być pociągnięte do obowiązku zaopiekowania się leczonym, względnie do ponoszenia kosztów leczenia.

Powyższe daty mają być zawarte albo w różnych (kilku oddzielnych dokumentach), albo objęte jednem przez gminę miejsca zamieszkania wystawić się mającem zaświadczeniem.

Zaznaczam, że w razie braku dokumentu (zaświadczenia) któryby wykazywał dowodnie przynajmniej daty, wykazane powyżej pod 1, 2, 3, Zarząd. Zakładu (szpitala) będzie zasadniczo odmawiał przyjęcia chorego do leczenia, a tylko w nagłych, niecierpiących żadnej zwłoki wypadkach, czynił od tej zasady wyjątkowe ustępstwa.

Celem uniknięcia podszywania się jednych osób pod drugie będzie Zarząd zakładu (szpitala) o każdem przyjęciu chorego zawiadamiał Zarząd tej gminy‘ którą chory podał jako gminę swego zamieszkania. O ile więc gmina o tem zawiadomiona nie byłaby w rzeczywistości gminą zamieszkania chorego, to winna natychmiast po otrzymaniu takiego zawiadomienia donieść o tem pisemnie Zarządowi Zakładu (Szpitala) w przeciwnym bowiem razie nie będzie mogła skutecznie remonstrować przeciw nałożonym na nią ewentualnie — jako na gminę miejsca zamieszkania — obowiązkom.

W każdym wypadku wydalenia z Zakładu (Szpitala) chorego nie nadającego się do dalszego leczenia szpitalnego, potrzebującego jednak opieki domowej lub lekarskiej, będzie Zarząd Zakładu zwracał się przynajmniej na trzy dni przedtem do Zarządu gminy zamieszkania chorego z żądaniem, aby go ze szpitala odebrała względnie, aby spowodowała obowiązane do tego osoby do jego odebrania a odpis tego pisma przeszle Panu Staroście.

Należy więc polecić z całą stanowczością Zarządom gmin i dopilnować jak najściślej, aby tego rodzaju wezwaniom natychmiast zadość uczyniły, a to pod osobistą odpowiedzialnością (dyscyplinarną) Naczelników gmin, gdyż wypadki zwłoki w odbieraniu chorych nienadających się do leczenia szpitalnego mnożą się coraz więcej i nie tylko narażają na ogromne straty fundusze państwowe, lecz nadto wywołują wysoce szkodliwy rozstrój administracji szpitalnej.

W tej mierze należy pouczyć gminy, że obojętną jest w takich wypadkach kwestją, w której gminie chory ma prawo do trwałej opieki, gdyż do zaopiekowania się potrzebującym pomocy obowiązana jest każda gmina pobytu, a zatem także gmina, z której dana osoba została oddana lub przybyła do szpitala, każda bowiem gmina, choćby tylko tymczasowego pobytu jest po myśli art. 10 ustawy o opiece społecznej z dnia 23 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726 obowiązana do udzielenia potrzebnej opieki, a tylko co do kosztów tej opieki ma prawo regresu do gminy, obowiązanej do trwałej opieki. Do Zarządów gmin, na terenie których znajdują się szpitale, należy wydać specjalne zarządzenie, wyjaśniające ich obowiązek zaopiekowania się (na rachunek gminy zobowiązanej do opieki trwałej) osobami wypisanemi ze szpitala w razie, gdy gmina zamieszkania nie odbierze ich we właściwym terminie.

Należy dalej wyjaśnić gminom należycie, że wobec postanowień art. 21 ustawy o opiece społecznej, przepisy ustawy o przynależności gminnej nie mają w sprawie obowiązków opiekuńczych żadnego więcej zastosowania.

Ponieważ ścisłego dotrzymania powyższych wskazań wymaga wysoki interes publiczny, przeto polecam Panu Staroście, aby sprawę tę traktował jako szczególnie ważną i dopilnował osobiście należytego jej uregulowania w tamt. powiecie.

Z tych samych powodów także każde odnoszenie się do Zarządu Zakładu leczniczego publicznego (Szpitala) o interwencję Pana Starosty w sprawie odebrania chorego ze szpitala zechce Pan Starosta uważać jako sprawę szczególnie pilną.

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

266

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 31 lipca 1930 r., L. Rol. 1765/30 o uznaniu lasu za ochronny.

Uznaję za las ochronny las położony w gm. kat. Ścianka powiat Złoczów:

na pk. 2084/7 o pow. 46·0452 ha
na pk. 2093/4 o pow. 0·0734 ha
na pk. 2093/5 o pow. 0·0101 ha
na pk. 2093/8 o pow. 5·8360 ha

Razem na powierzchni 51·9647 ha

W lesie uznanym za ochronny zabraniam dokonania wyrębu zrębami zupełnemi, karczowania pni i korzeni, dobywania kamienia, gliny, piasku lub ziemi, pasania inwentarza, zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego.

Wojewoda: w. z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

267

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 5 sierpnia 1930 r., L. Rol. 857/30 w sprawie odjęcia charakteru lasu ochronnego.

Na podstawie art. 20 p. b. i art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 504) odejmuję charakter lasu ochronnego parcelom pow. Zborów:

gm. kat. Zagórze	lk. 1765/4	na pow.	23·9470	ha
„ „	„ 1765/8	„ „	18·8784	„
„ „ Panasówka	1101/1	„ „	12·0711	„
„ „ „	„ 1191/115	„ „	2·8750	„
„ „ „	„ 1191/116	„ „	1·4060	„
„ „ „	„ 1191/117	„ „	1·3362	„
„ „ „	„ 1199/cz. płn. 1200/1/cz. płn. i ok. 1243/1/cz. wsch.	ok.	38·0000	ha
„ „ „	„ 1200/30	„ „	17·2639	ha
„ „ „	„ 1245/3/cz. płd.		1·6610	ha

Razem na powierzchni 117·4386 ha

nadany tut. prawomoc. orzecz. z 29 marca 1929 r., L. RW. 738/29 oraz ostateczną decyzją Min. Rol. z dnia 18 lutego 1930 r. Nr. 539/L. 2/896.
2

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

268

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom i drukom (L. B. 3763, 3586 3822 i 3956/30).

P. Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prawnych (Dz. Pr. P. Nr. 14, poz. 186), oraz § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr. 6—1863) odebrał debit pocztowy następującym czasopismom i drukom:

1) „Na pomoc (Au secours)“, wydawanemu w Anderlecht (Belgja) w języku polskim — reskrypt z dnia 23 lipca 1930 r. Nr. A. A. 2070/1,

2) „Choziajstwo Ukrainy“, wydawanemu w Charkowie w języku rosyjskim — reskrypt Min. z dnia 23 lipca 1930 r. Nr. A. A. 4616/1,

3) „Wojna i rewolucja“, wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim—reskryptem z dnia 23 lipca 1930 Nr. A. A. 1265/2,

4) „Fiziczeskaja Kultura“, wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim—reskryptem z dnia 23 lipca 1930 Nr. A. A. 987/1,

5) „Danziger Volksblat“, wydawanemu w Gdańsku w języku niemieckim—reskryptem z dnia 23 lipca 1930 r. Nr. A. A. 972/2,

6) Drukowi p. t. „Jak żyw Ukraińskij narod“, wydawanemu w Carogrodzie w języku ruskim — reskryptem z dnia 23 lipca 1930 r. Nr. A. A. 557/1,

7) Czasopismu p. t. „Awjacja i Chimja“, wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim—reskryptem z dnia 14 lipca 1930, Nr. A. A. 1842/1,

8) Drukowi p. t. „Lietuvos Zemlapis“, wydawanemu w Hamburgu w języku litewskim — reskryptem z dnia 26 lipca 1930, Nr. A. A. 1780/1,

9) Czasopismu p. t. „Kanadyjskij ranok“ wydawanemu w Winnipeg (Kanada) w języku ruskim—reskryptem z dnia 2 sierpnia 1930 r. Nr. A. A. 2097/1,

10) Drukowi p. t. „Prawdziwy ogniowy smok“, wydawanemu w Weissensce (Niemcy) w języku polskim — reskryptem z dnia 2 sierpnia 1930, Nr. A. A. 2142/1,

11) Drukowi p. t. „Barbara Ubryk“, wydawanemu w Weissensce (Niemcy) w języku polskim—reskryptem z dnia 2 sierpnia 1930 r., Nr. A. A. 2141/1.

269

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej (L. B. 3388, 3520, 3521 i 3522/30).

Wydaleni zostali:

1. Józef Braźników, urodz. w r. 1884 we wsi Pokrówka, gm. Łokot, gub. Tumska, syn Pawła i Paraskewji, obecnie zamieszkały w osadzie Rokitno, gminy

Wieciebiszki, powiat grodzieński (decyzja Wojewody Białostockiego z dn. 3 VII 1930, Nr. B. P. IV/1/d/8);

2. Zelman Brodaty, ur. 10 V 1899, obyw. austrjacki, zamieszkały w Warszawie, ul. Miła 20 (decyzja Kom. Rządu m. st. Warszawy z 23 VI 1930, Nr. B. P./IV/73/30);

3. Friede Lutteke, obyw. niemiecki, zamieszkały w Warszawie ul. Chmielna 24 (decyzja Kom. Rządu m. st. Warszawy Nr. B. P./IV-153/30);

4. Bojko Eljasz, obyw. sowiecki, zamieszk. w Bystrzycy, gminy Kobryń (decyzja Wojewody Poleskiego z 11 VII 1930, Nr. IV. B. P. 1c/17);

5. Fanna Szhwatz-Ejzenberg, zamiesz. w Warszawie obyw. sowiecka (decyzja Starostwa Warszawa-północ i 29 I 1930, Nr. I. c-60);

6. Andrzej Szuraszew-Szczegłów, urodz. w roku 1887 w Ufimskiej guber. bez określonego miejsca zamieszkania, obyw. sowiecki (decyzja Starosty w Zdołbunowie z 21 I 1930, Nr. 47);

7. Eugenja Bieńkowska, urodz. w 1901 r. w Zwiahlu, zamieszk. w Łucku, nieustalonej przynależności państw. do Rosji sow. (decyzja Starosty w Łucku z 2 XII 1929, Nr. XVII-27/B/29);

8. Aleksander Ostrowski, urodz. w 1909 r. w Kiszeniewie, zamieszk. w Łucku, nieustalonej przynależności państw. — do Rumunji (decyzja Wojewody Wołyńskiego z 25 III 1930, L. 719 B 2/30);

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

270

Ogłoszenie

o wysiedleniu osób z 30-klm pasa granicznego.

(L. B. 2949/30).

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. Ust. Rz. P Nr. 117, poz. 996) zarządzono wysiedlenie Ludwika Drogomireckiego z Podwołoczysk z pasa granicznego na okres trzech lat. (Orzeczenie Starosty powiatowego skałackiego z dn. 6 czerwca 1930 r., L. 305/KL./Pr.).

271

Ogłoszenia

o unieważnieniu zagubionych pieczęci urzędowych gminnych.

I). L. AD. 4702/30.

Dnia 5 lipca 1930 r. wójt gminy Łagisza (powiatu będzińskiego, województwa kieleckiego) zgubił na drodze Będzin—Łagisza okrągłą pieczęć urzędową gminną z napisem „Urząd Gminy Łagisza Starostwo Będzińskie". Pieczęć ta była w stanie podniszczonym.

II). L. AD. 4699/30.

Sołtys wsi Korytków gminy Pęcherzew, (powiatu tureckiego, województwa łódzkiego) zagubił urzędową pieczęć okrągłą z napisem „Sołtys wsi Korytków, gminy Pęcherzew".

III). L. AD. 4701/30.

Dnia 4 lipca 1930 r. wójt gminy Klwów (powiatu opoczyńskiego, województwa kieleckiego) zgubił na drodze Klwów—Nowe Miasto urzędową pieczęć gminną. Na pieczęci tej w otoku umieszczony był u góry napis „Urząd Gminy Klwów", u dołu „pow. opoczyńskiego", w środku zaś pieczęci znajdował się dawny herb Województwa Sandomierskiego.

Celem zapobieżenia ewentualnym nadużyciom zostały wyżej opisane pieczęcie unieważnione.

272

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 sierpnia 1930 r. o wniesieniu przez niżej wymienione osoby próśb o zezwolenie na zmianę nazwisk rodowych (L. AD. 1233, 2610 i 2760/30).

1) Paweł Bałabuch, urodzony w Jabłonowie dnia 3 stycznia 1897, zamieszkały w Chrabninie,

2) Jan Wojtek, urodzony w Mnichu dnia 22 czerwca 1905, zamieszkały w Chodaczkowie Wielkim i

3) Piotr Indyk, urodzony w Gwoźnicy dolnej dnia 29 kwietnia 1908, zamieszkały w Tarnopolu wnieśli prośby o zezwolenie na zmianę rodowych nazwisk a to:

ad 1) „Bałabuch" na nazwisko „Godowski", „Zorzyński" lub „Wiliński",

ad 2) „Wojtek" na nazwisko „Wojtkowski",

ad 3) „Indyk" na nazwisko „Grohowski",

Powyższe podaje się do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 6 ustawy z dnia 22 marca 1929 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 3 z 1930 r., poz. 16) wolno przeciw uwzględnieniu odnośnych próśb zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 30 od dnia ogłoszenia obwieszczeń w „Monitorze Polskim".

273

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 sierpnia 1930 r., L. AD. 1441 o wniesieniu przez niżej wymienione osoby próśb o zezwolenie na zmianę nazwisk rodowych.

1) Jakób Mozes 2 im. Freundlich, zamieszkały w Podhajcach oraz 2) Benzion Michał 2 im. Margulies i Szymon Wolf 2 im Margulies, zamieszkali w Tarnopolu wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska:

1) „Freundlich" na nazwisko „Werfel",

2) „Margulies" na nazwisko „Zuckerkandel".

Powyższą prośbę podaje się do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478) wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciądu dni 90, od dnia ogłoszenia, obwieszczenia w „Monitorze Polskim".

274

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 26 sierpnia 1930, L. AD. 747/30 o wniesieniu prośby przez F. Blaustein o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego.

Frieda Blaustein, urodzona w Kokutkowcach w roku 1900, zamieszkała w Zurychu, wniosła prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska Blaustein na nazwisko Wallfisch.

Powyższą prośbę podaję się do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4. ustawy z d. 24 października 1919. Dz. U. R. P. Nr. 88. poz. 478. wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego sprzeciw, który podać należy w ciągu dni 90. od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

275

Obwieszczenie

Starosty powiatowego w Brzeżanach z dnia 18 sierpnia 1930, L: 573/30 w sprawie wywłaszczenia gruntu w gminie katastralnej Brzeżany pod ładownię na stacji kolejowej w Brzeżanach.

Dyrekcja Kolei państwowych we Lwowie odniosła się pismem z dnia 26 lipca 1930 L: VIII/3, 13249 29 do Starostwa powiatowego w Brzeżanach z żądaniem wywłaszczenia gruntu objętego wykazem hipotecznym 537 ks. gr. gm. kat. Brzeżany prowadzonej przy Sądzie okręgowym w Brzeżanach o obszarze 1 ha 10 a 33 m² pod ładownię na stacji kolejowej w Brzeżanach, ponieważ sprawa wykupna tego gruntu w drodze dobrowolnej umowy nie doszła do skutku z powodu żądania zbyt wygorowanej ceny.

W związku z powyższem podaję do powszechnej wiadomości ze zarządzam na podstawie § 21 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. p. p. Nr. 30 rozprawę wywłaszczeniową która odbędzie się dnia **3 października 1930** o godz. 10 w Brzeżanach w lokalu tut. Starostwa powiatowego.

Odnośny plan wykupna gruntu oraz wykaz właścicieli będą w myśl § 14 cytowanej ustawy wywłaszczeniowej wyłożone w tut. Starostwie powiatowem przez 14 dni, t. j. od dnia 23 sierpnia 1930 do dnia 5 września 1930 włącznie w godzinach urzędowych dla stron.

Ewentualne zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu należy wnosić pisemnie lub ustnie w powyższym czasokresie do Starostwa powiatowego w Brzeżanach najpóźniej zaś w czasie rozprawy wywłaszczeniowej.

Starosta powiatowy: **Koczyński.**

276

Obwieszczenie

Starosty powiatowego w Przemyślanach z 21 sierpnia 1930 r., L: 3546/IV w sprawie wywłaszczenia gruntów w gminie kat. Przemyślany na cele ruchu kolei państw.

Podaję do publicznej wiadomości, że dnia 15 września 1930 r. o godzinie 11-tej odbędzie się na żądanie Dyrekcji Okręgowej Kolei Paóstwowych we Lwowie z dnia 25 IV 1930. Dz. VIII/3/13316/ex. 30. rozprawa wywłaszczeniowa na podstawie § 21 ustawy z dnia 18 lutego 1878, Dz. U. R. P. Nr. 30 w sprawie wywłaszczenia gruntów, w gminie kat. Przemyślany na cele ruchu i eksplotacji kolei na linji Lwów—Podhajce pod rozszerzenie stacji kolejowej Przemyślany.

Odnośne plany wykupna gruntów oraz wykazy osób wywłaszczyć się mających będą wyłożone do publicznego wglądu od dnia 26 sierpnia do dnia 10 września 1930 r. przez dni 14 w Urzędzie gminnym w Przemyslanach.

Ewentualne zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu należy wnosić pisemnie w ciągu powyższych dni 14 do starostwa powiatowego w Przemyślanach, lub ustnie w czasie rozprawy wywłaszczeniowej.

Komisja zbierze się w dniu 15 września 1930 r. o godzinie 11-tej na stacji kolejowej w Przemyślanach i tam rozpocznie czynności urzędowe.

Starosta powiatowy: w z. **Suchorski.**

277

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 19 sierpnia 1930 r., Nr. dz. 11789 30 o zatwierdzeniu zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Podhajcach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 V 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Podhajcach wprowadzone uchwałą Rady wymienionej Kasy z dnia 2 I. 1930 r., oraz zarządzeniem Komisarza z dnia 29 VII. b. r., a mianowicie:

1) zmianę §§ 6, 7, 9, 16, 30, 32, 42, 45, 46, 65 71, 82, 93, 106 przez sprostowanie błędów drukarskich, opuszczeń lub przekręceń liter, oraz poprawki czysto stylistyczne.

2) zmianę §§ 10, 17, 18, 61, 73, 79, 80, 98, 101, 103, 108, 109 i 113 przez podanie w pełnem brzmie-

niu wraz z określeniem siedziby „Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie“.

3) zmianę § 4 przez dodanie § 4 a, w następującem brzmieniu:

§ 4 a

Językiem urzędowym Kasy Chorych jest język polski.

4) zmianę § 27 przez ustalenie wysokości kosztów środka pomocniczego do maksymalnej granicy zł. 207·50.

5) zmianę § 28 przez ustalenie ustępu ostatniego w następującem brzmieniu:

„Gdy jednak ubezpieczony ma na utrzymaniu więcej, niż dwoje dzieci, otrzymuje w razie choroby zasiłek pieniężny podwyższony, a to po 5% płacy ustawowej na każde dalsze dziecko, w sumie jednak nie więcej, niż 75% tejże płacy ustawowej„.

6) zmianę § 29 przez zastąpienie słowa „ubezpieczonych“, słowem „chorych“.

7) zmianę § 33 przez dodanie § 33 a w następującem brzmieniu:

§ 33 a

W razie zarządzonej przez władze sanitarne kontumacji w rodzinie członka Kasy, mającej na celu zapobieganie rozszerzaniu się choroby zakaźnej, Kasa Chorych wypłaca członkowi, podlegającemu kontumacji, zasiłek pieniężny w wysokości ustalonej w § 28 przez czas trwania kontumacji, nie dłużej jednak, jak w czasie choroby. Zasiłek w razie kontumacji wypłaca Kasa Chorych na podstawie świadectwa władzy sanitarnej, stwierdzającego istnienie i czas kontumacji. Postanowienie niniejszego paragrafu nie odnosi się do członków Kasy, którzy przez czas kontumacji otrzymują całkowite pobory lub umieszczeni zostali w specjalnie na ten cel przeznaczonych zakładach, w których otrzymują całkowite utrzymanie.

§ 8) zmianę § 35 przez ustalenie ustępu ostatniego punktu a, w następującem brzmieniu:

„Gdy jednak ubezpieczony ma na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci otrzymuje w razie choroby zasiłek podwyższony, a to po 2 i ½% na każde dalsze dziecko w sumie jednak nie więcej niż 37 i ½% płacy ustawowej“.

9) zmianę § 71 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 71

Wymierzone przez Kasę składki według § 70 ust. I. należy uiścić najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia doręczenia listy płatniczej, względnie zawiadomienia przez Kasę o dokonanym wymiarze składek. Jeżeli składki wymierza się za okres krótszy niż miesiąc, termin płatności wynosi dni 7.

10) zmianę § 73 przez zastąpienie słów „Ministerstwo Zdrowia Publicznego“ słowami „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

11) zmianę § 76 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

„Od zaległych składek ubezpieczeniowych o ile zaległość wynosi więcej niż 12·50 zł., należy uiścić Kasie odsetki zwłoki w wysokości 2% miesięcznie. Obowiązany do zapłaty staje się winnym zwłoki w zapłacie, jeżeli nie uiści się należności za odnośny okres płatności w ciągu następnego miesiąca od upływu okresu płatności i nie otrzyma zezwolenia na odroczenie z wyraźnem zwolnieniem od odsetek zwłoki“.

12) zmianę § 96 przez dodanie ustępu drugiego, w następującem brzmieniu:

„Za dobrowolne ustąpienie z grona Zarządu Kasy uważa się także niejawienie się członka Zarządu Kasy Chorych na trzech z rzędu posiedzeniach Zarządu, bez usprawiedliwienia nieobecności“.

13) zmianę § 98 przez dodanie do ust. II. 2 po słowach „Przedkładanie wniosku Okręgowemu Urzędowi Ubezpieczeń we Lwowie, w sprawie kar pieniężnych w myśl art. 95 Ustawy“ zdań następujących:

Celem ułatwienia pracy Zarządu Kasy i przygotowywania wniosków, może Zarząd Kasy ustanowić z pośród swych członków komisje z ściśle oznaczonym zakresie działania a mianowicie: komisję administracyjną, personalną i dyscyplinarną.

Do komisyj tych wchodzi ⅔ członków, wybieranych zwykłą większością głosów przez grupę ubezpieczonych i ⅓ przez grupę pracodawców. Przewodniczącym Komisji jest przewodniczący Zarządu Kasy lub jego zastępca.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów.

Wszystkie uchwały Komisyj wymagają zatwierdzenia przez Zarząd Kasy. Uchwały Komisyj, nie zatwierdzone przez Zarząd Kasy nie rodzą żadnych skutków prawnych.

14) zmianę § 106 przez dodanie na początku początku punktu a słów: „członkowie z grona ubezpieczonych“ oraz na początku punktu b słów: „wszyscy członkowie Zarządu“.

15) zmianę § 109 przez ustalenie ustępu ostatniego w następującem brzmieniu:

Środki prawne przeciw uchwałom Komisji Pojednawczej wnosi się w terminie 2-tygodniowym od dnia doręczenia uchwały Komisji, do właściwych Starostw i Województw“.

16) zmianę § 111 wprowadzającą w miejsce zawartej w ustępie ostatnim klauzuli ogólnej, co do podpisywania pism i dokumentów, następujące normy szczegółowe:

Pisma i dokumenty Kasy Chorych winny być podpisywane przez przewodniczącego lub jego zastępcę i dyrektora Kasy w wypadkach następujących:

1) gdy stwierdzają uchwały Zarządu lub służą do uzasadnienia zobowiązań Kasy, jak rówzież jej praw i pretensyj,

2) gdy mają charakter orzeczeń z art. 76 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby,

3) gdy wynikają z wykonania ustawowych prz pisów w stosunku do Władz nadzorczych (art. 7 ust. II., IV. i V. oraz art. 75 powołanej pod 2 ustawy.

Wyżej wyszczególnione pisma i dokumenty winny być nadto zaopatrzone pieczątką z napisem „Powiatowa Kasa Chorych w Podhajcach“.

Inne pisma i dokumenty, chociażby skierowane do Władz nadzorczych, a więc pisma o charakterze informacyjnym, z żądaniem wyjaśnień co do wykonania obowiązujących przepisów, zawierające wykazy statystyczne i t. p. nie wymagają podpisu przewodniczącego Zarządu i mogą być podpisywane przez dyrektora Kasy, względnie urzędnika Kasy, uprawnionego do tych czynności przez Zarząd Kasy w myśl § 108 niniejszego statutu“.

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Podhajcach od dnia 1 września 1930 r.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
Grzegorz Chomicki.

278
Komunikat

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 25 sierpnia 1930 r. L. Z.P. 745/29 o nadaniu koncesji na aptekę.

Magistrowi farmacji Hermanowi Leonowi nadaną została koncesja na samodzielne prowadzenie apteki publicznej w Trembowli, nabytej w drodze kupna od Mgr. Szpunera Józefa w Jaworznie.

279
Komunikat

Izby Skarbowej II we Lwowie z dnia 31 lipca 1930, L. W. I. 2204/1/30.

Minister Skarbu rozporządzeniem z dnia 12 lipca 1930 r. uchylił § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1930 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 37, poz. 327). Tem samem Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych na obszar powiatów: Brody, Kamionka strumiłowa, Radziechów, Zborów, Złoczów i Przemyślany ma nadal swą siedzibę w Brodach.

280 KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

Z E Z W O L I Ł

w miesiącu lipcu 1930 na parcelację gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Kopyczyńce	Probużna-Hrynkowce	Grecko-kat. Probostwo	32·9	1/II 1931
2.	Przemyślany	Połonice	Eugenja Nassowa	96·3	31/III 1931
3.	Tarnopol	Dołżanka	Masa spadkowa po śp. Elżbiecie Dunin-Borkowskiej	65	30/VI 1931
4.	Zborów	Perepelniki	Kazimierz Wolski	60	30/VI 1931
5.	Złoczów	Zakomarze	Aron Rappaport	88·2	31/XII 1931

O D M Ó W I Ł U D Z I E L E N I A Z E Z W O L E N I A

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Powód odmowy
1.	Przemyślany	Kimirz	Roman Tyzenhaus	Projektowano nieracjonalny podział lasu.

281 KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

Z A T W I E R D Z I Ł

w miesiącu lipcu 1930 projekty dotyczące parcelacji gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych samodzielnych	dodatkowych	działek specjalnych
1.	Borszczów	Horoszowa	Dr. Michał Baworowski	16·6	1	1	—
2.	„	Muszkatówka	Mozes Dawid Melzer	13·8	—	17	—

3. Borszczów	Horoszowa	Dr. Michał Baworowski	2·3	—	—	spółdzielnia osadn.
4. „	Zwiahel	Wanda Makowiecka	5·3	—	1	—
5. „	Krzywcze	Markus Melzer i tow.	12	—	9	—
6. Brody	Wysocko	Polskie Biuro Parcelacyjne	600·7	47	24	—
7. Brzeżany	Wiktorówka	Grecko-kat. Probostwo w Kozowej	21	—	22	—
8. „	Potok	Jakób Potocki	20	—	26	—
9. „	Szmulany	Jakób Potocki	9·3	—	31	—
10. Buczacz	Buczacz	Artur Potocki	1·7	—	1	—
11. „	Trybuchowce i Cwitowa	Grecko-kat. Probostwo	11·3	1	1	—
12. Czortków	Uhryń	Tadeusz i Helena Potoccy	9·1	—	6	—
13. „	Chomiakówka	Marcelina Zangerowa	5·9	—	7	—
14. Kopyczyńce	Krzyweńkie i Wasylków	Grecko-kat. Probostwo	25·1	—	27	—
15. „	Czabanówka	„ „	19·6	—	19	—
16. „	Tłusteńkie	„ „	1·5	—	3	—
17. „	Tłusteńkie	„ „	1·2	—	2	—
18. „	Trybuchowce	„ „	4·6	—	8	—
19. „	Tłusteńkie	Leon Horodyski	0·1	—	—	1
20. „	Kopyczyńce	Grecko-kat. Probostwo	0·8	—	2	—
21. „	Niżborg	Rudolf Baworowski	37·6	—	56	—
22. Podhajce	Sławentyn	Celina Marceli i Jan Gołębscy	178·8	10	185	4
23. Skałat	Sadzawki	Grecko-kat. Probostwo	2	—	4	—
24. „	Koszyłówka	„ „	15·3	—	12	—
25. „	Kaczanówka	„ „	2·3	—	2	—
26. Tarnopol	Nastasów	„ „	13·3	—	14	—
27. „	Myszkowice	„ „	3	—	8	—
28. „	Ładyczyn	„ „	17·5	1	6	—
29. „	Krzywki	Józefa Reyowa	9·5	—	31	—
30. Zbaraż	Iwanczany małe, Berezowica i Kobyla	Grecko-kat. Probostwo	15·8	—	23	—
31. „	Dobromirka	„ „	0·9	—	1	—
32. „	Stryjówka	„ „	7·1	—	5	—
33. „	Kujdańce	„ „	8·4	—	9	—
34. „	Kobyla i Iwanczany	„ „	7·9	—	10	—
35. „	Hołotki	Kazimierz i Janina Koniscy	25·7	—	15	—
36. „	Szelpaki	Grecko-kat. Probostwo	8·2	—	12	—
37. „	Dobromirka i Huszczanka	„ „	12	—	8	—
38. „	Koszlaki	„ „	8·9	1	4	—
39. „	Worobijówka	„ „	2·3	—	2	—
40. „	Klebanówka	„ „	2	—	2	—
41. „	Toki	„ „	25·1	3	28	—
42. „	Łubianki wyższe	„ „	3·5	—	3	—
43. „	Medyń	„ „	4·7	—	5	—
44. Zborów	Zagórze, Panasówka	Eljasz Garapich	251·4	4	85	—

ODMÓWIŁ ZATWIERDZENIA

Ł. p. Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar przeznaczony do parcel.	Powód odmowy
1. Zbaraż	Stary Zbaraż	Grecko-kat. Probostwo	0·3	Nieracjonalna działka

282

Wyciągi

z wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawach zaopatrzeń inwalidzkich. (L. PO. 3041, 3042 i 3043/30).

I.

(L. Rej. 772/28 z 11 IV 1930)

Najwyższy Trybunał Administracyjny po stwierdzeniu, że: 1) Jan Baluch w odwołaniu swem do Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej przy D. O. K. V. w Krakowie zakwestjonował orzeczenie Komisji Rewizyjno-wojskowo-lekarskiej w Pszczynie o ile nie orzeczono, iż choroba jego nie stoi w przyczynowym

związku z jego służbą wojskową w czasie wojny światowej, przyczem powołał się na złożone poprzednio i w aktach sprawy znajdujące się zaświadczenia wojskowe z armji niemieckiej tudzież prosiło o dokonanie ponownego zbadania go przez Komisję Odwoławczą.

2) Z akt sprawy nie wynika, ażeby wspomniana Komisja Odwoławcza dokonała ponownego badania lub przesłuchania skarżącego Jana Balucha, a w zaskarżonem do Najwyższego Trybunału Administracyjnego orzeczeniu z dnia 14 grudnia 1927 L. 30566 San. bez podania jakichkolwiek motywów, uznała iż jego cierpienie nie stoi w przyczynowym związku ze służbą wojskową uchylił zaskarżone orzeczenie z powodu naruszenia istotnych form postępowania administracyjnego ze szkodą dla skarżącego.

Wedle postanowień bowiem § 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 stycznia 1923. (Dz. U. R. P. Nr. 20 poz. 132 z dnia 1 maja 1923 r.) do ustawy inwalidzkiej przy ustaleniu związku przyczynowego pomiędzy chorobą, a służbą wojskową mogą być uwzględnione, względnie z braku odnośnych dokumentów brane pod uwagę, między innemi, zaświadczenia szpitali o przebywaniu w stanie chorych i ewentualnie zaświadczenia władz administracyjnych. Na mocy zaś §§ 101 i 102 tego rozporządzenia wykonawczego, inwalida względnie jego prawny zastępca, może na posiedzeniu Komisji zabierać głos celem udzielenia wyjaśnień, oraz stawiania wniosków, a Inwalidzka Komisja Odwoławcza ma obowiązek przesłuchania inwalidy.

II.

L. Rej. 4678/27 z dn. 8 V 1930 r.

W skardze do najwyższego Trybunału Administracyjnego na orzeczenie Okręgowej Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej przy D. O. K. Nr. V. w Krakowie z dnia 25 sierpnia 1927 L. 21357/27 San. inwalida wojenny Jan Kizior zarzucił, iż Komisja nie zbadała, mimo żądania skarżącego, trzech uszkodzeń poniesionych w związku ze służbą wojskową, a mianowicie uszkodzenia palca u lewej ręki uszkodzenia lewej nogi, oraz głuchoty na prawe ucho.

Zarzutu powyższego, o ile on dotyczy cierpienia, polegającego na stratowaniu lewej nogi od kopyt końskich, oraz przebiciu lancą kozacką, Najwyższy Trybunał Administracyjny na zasadzie art. 24 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym nie uwzględnił, jako dotyczącego okoliczności faktycznej, nie przytoczonej przed wydaniem zaskarzonego orzeczenia. Co się tyczy zarzutu niezbadania, przez Komisję dwu innych cierpień (głuchoty i zranienia palca u ręki), podnosi skarzący, iż cierpień tych nie zbadano, mimo iż domagał się tego na Komisji. Oceniając zasadność tego zarzutu należy przedewszystkiem zaznaczyć, że według § 101 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 stycznia 1923 do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych przysługuje inwalidzie prawo stawienia wniosków na posiedzeniach Komisji Odwoławczej, oraz iż w związku z tem uprawnieniem, zgłoszenie poszczególnych wniosków przez inwalidę winno znaleść odpowiedni wyraz w protokole sprawy, przewidzianym w rozdziele X Instrukcji dla Inwalidzkich Komisyj Odwoławczych. Gdy protokołu posiedzenia Komisji Odwoławczej, dotyczącego sprawy Koziora, brak w nadesłanych przez pozwaną władzę administracyjnych aktach, oparł się Najwyższy Trybunał Administracyjny na stanie faktycznym przedstawionym w skardze, a przyjmując, że Komisja nie zbadała wspomnianych wyżej dwóch cierpień skarzącego mimo odnośnego wniosku, z jego strony, względnie, że nie ustosunkowała się w ten lub ów sposób do tego wniosku, uchylił zaskarzone orzeczenie z powodu tej wadliwości postępowania.

III.

L. Rej. 1049/28 z dnia 10 stycznia 1930 r.

W skardze do Najwyższego Trybunału Administracyjnego prosił inwalida Demczuk o uchylenie orzeczenia Komisji Odwoławczej przy D. O. K. Nr. VI we Lwowie z dnia 12 grudnia 1927 L. 279/Odw./27 z powodu naruszenia art. 7 i 25 ustawy inwalidzkiej, wskutek poddania go ponownemu badaniu i wydania nowego orzeczenia pomimo prawomocności poprzedniego orzeczenia, które przyznało mu prawo do renty inwalidzkiej w 50% na stałe.

Rozpoznawszy sprawę, Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 10 stycznia 1930 L. Rej. 1049/28, uznał że twierdzenie skarzącego, jakoby władze orzekające nie miały prawa poddać go ponownym badaniom wobec prawomocności porzedniego orzeczenia, przyznającego mu rentę inwalidzką na stałe — jest niesłuszne. Jakkolwiek bowiem art. 7 ustęp końcowy ustawy inwalidzkiej traktuje tylko o prawie inwalidy żądania ponownego badania i warunkuje to pogorszeniem się stanu zdrowia, to jednak samo przez się jest zrozumiałe, że to samo prawo przysługuje i władzom w razie poprawienia się stanu zdrowia inwalidy lub też w razie ustalenia nowych okoliczności, które zasadniczo zmieniają poprzedni stan faktyczny i mają istotne znaczenie dla obalenia związku przyczynowego cierpienia (kalectwa) z odbytą przez inwalidę służbę wojskową, jako że ta ostatnia okoliczność stosownie do art. 2 ustawy inwalidzkiej tudzież podług § 4 rozporządzenia wykonawczepo do tejże ustawy stanowi ciągły i nieodzowny warunek do uznania i trwania prawa do otrzymania renty inwalidzkiej; powodować więc musi utratę tego prawa, jeżeli nowe okoliczności, w poprzedniem postępowaniu nieznane, usprawiedliwiają rewizję poprzedniego orzeczenia i wytworzą dostateczną podstawę do odrzucenia omawianego związku przyczynowego.

283

WYKAZY

tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 13 lipca 1930 r. do 9 czerwca 1930 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 29 od 13 do 19 VII. 1930		Tydzień Nr. 30 od 20 do 26 VI. 1930		Tydzień Nr. 31 od 27 VII do 2 VIII 1930		Tydzień Nr. 32 od 3 do 9 VIII. 1930	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	8	2	4	3	1	—	4	1
dur plamisty	9	—	5	—	3	1	4	—
czerwonka	1	—	—	—	—	—	1	—
płonica	54	3	20	—	25	1	25	2
błonica	1	—	13	2	5	—	6	1
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	2	—	—	—	—	—	—	1
zakażenia połogowe	—	—	—	—	—	—	—	—
odra	2	—	1	—	1	—	3	—
róża	2	—	4	—	3	—	—	—
gruźlica	18	7	20	5	23	3	13	9
krztusiec	1	—	—	—	4	—	1	—
jaglica	190	—	128	—	124	—	13	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	9	—	7	—	16	—	6	—
inne choroby niewymienione	—	—	—	—	—	—	—	—
odkażono mieszkań	3		8		15		10	

284

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 31 lipca 1930 roku.

1. Wąglik:

Pow. Czortków: Rydoduby
„ Przemyślany: Krosienko, Wiśniowczyk
Pow. Radziechów: Witków nowy
„ Zbaraż: Koślaki.

2. Nosacizna:

Pow. Borszczów: Skała.

3. Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Podfilipce, Korolówka
„ Podhajce: Łysa, Nosów, Nowosiółka, Szczepanów,

Siółka, Sosnów
Pow. Tarnopol: Kurowce
„ Trembowla: Budzanów.

4. Pomór i zaraza świń:

Pow. Brody: Gaje smol., Suchodoły
„ Kamionka str: Busk, Jabłonówka, Kozłów, Rzepniów, Spas, Ubinie
„ Skałat: Grzymałów, Horodnica, Touste, Kamionki, Kołodziejówka, Krasne
„ Trembowla: iwanówka, Łoszniów, Romanówka, Warwaryńce
Zbaraż: Klebanówka, Stryjówka, Skoryki.

5. Różyca świń:

Pow. Borszczów: Mielnica, Trubażyn
„ Brody: Gaje smol., Leszniów, Koniuszków. Ponikwa
„ Brzeżany: Glinna, Płaucza w.
„ Czortków: Muchawka, Zabłotówka
„ Kamionka: Kamionka, Busk
„ Przemyślany: Dusanów, Hanaczów
„ Tarnopol: Czerniechów
„ Trembowla: Krowinka, Warwaryńce, Łoszniów, Mogielnica
„ Zbaraż: Łubjanki niskie, Toki, Zbaraż, Dobromirka.

285

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

Pan Minister Spraw Wewnętrznych

zamianował: Starostę powiatowego w VI st. sł. w Trembowli Kazimierza Golińskiego — Starostą powiat. w Czortkowie; Starostę powiatowego w VI st. sł. w Czortkowie Adama Fedorowicza-Jackowskiego — Starostą powiatowym w Buczaczu; Starostę powiatowego w VI st. sł. w Borszczowie Ludwika Schreibera — Starostą powiatowym w Trembowli; prowizorycznego Starostę powiatowego w VI st. sł. w Skałacie Antoniego Glanowskiego — do odwołania Starostą powiatowym w Kolbuszowej, wszystkich w dotychczasowym, t. j. VI st. sł.;

zamianował: podkomisarza P. P. Władysława Klimczaka referendarzem VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim;

przeniósł prowizorycznego Radcę Wojewódzkiego w VI st. sł. w Starostwie powiatowem w Tarnopolu Feliksa Tarnogórskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym do Starostwa powiatowego w Skałacie i poruczył mu kierownictwo tego Starostwa;

przeniósł referendarza w VII. st. sł. w Starostwie powiatowym w Kamionce strumiłowej Wilhelma Schindlera w stan spoczynku.

Wojewoda Tarnopolski

zamianował praktykantów III kategorji Jana Farfała w Starostwie pow. w Zbarażu i Marję Semczyszynównę w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim — kancelistami w XII st. sł.;

podwyższył na podstawie upoważnienia P. Ministra Rolnictwa kontraktowemu komisarzowi ochrony lasów w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim inż. Tadeuszowi Jedliczce od dnia 1 sierpnia 1930 r. wynagrodzenie do wymiarów uposażenia VII grupy funkcjon. państw.;

przyjął Olgę Szustównę do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim w charakterze kontraktowej pomocnicy kancelaryjnej za wynagrodzeniem wedle XII grupy.

B) W RESORCIE MINISTERSTWA SKARBU.

Przeniesieni zostali: Kancelista w XI st. sł. Osadczuk Antoni z Urzędu Skarbow. Pod. i Opł. Sk. w Zborowie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Złoczowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5 VII 1930;

sekwestrator w XI st. sł. Sawczuk Józef z Urzę- Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Zbarażu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 16 VII 1930;

Przyjęci na praktykę na stanowisko II kat.: Popowicz Władysław Bolesław 2 im. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Trembowli z dn. 3 VI 1930.

Zwolnieni: Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu Słodki Eustachy z dn. 31 VII 1930;

Praktykant sekwestratorski w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu Flysta Michał z dn. 31 VII 1930.

Przeniesieni w stan nieczynny: Referendarz miernictwa w VII st. sł. w Urzędzie katastralnym w Zaleszczykach Inż. Hordyński Franciszek z dn. 31 VII 1930;

Inspektor kontroli skarbowej w VIII st. sł. w Obwodzie w Przemyślanach Jankiewicz Jan z dn. 31 VII 1930;

Inspektor kontroli skarbowej w VIII st. sł. w Obwodzie w Czortkowie Wisiński Jan z dn. 31 VII 1930;

Kontroler w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu Kostecki Marcin z dn. 31 VII 1930;

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brodach Hołub Leon z dn. 31 VII 1930;

Komisarz kontroli skarbowej w IX st. sł. w Rejonie Germakówka Tomaszewski Piotr z dn. 31 VII 1930;

Rejestrator w X st. sł. w Urzędzie Sk. w Podhajcach Mazur Adam z dn. 31 VII 1930;

Kancelista w XI st. sł. w Kasie Skarbowej w Tarnopolu Koffler Rozalja z dn. 31 VII 1930.

Przeniesieni na na emeryturę: Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kamionce strumiłowej Zarzycki Jan z dn. 31 VII 1930;

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kamionce strumiłowej Popiel Eugenjusz z dn. 31 VII 1930;

Komisarz kontroli skarbowej w X st. sł. w Rejonie w Grzymałowie Dąbek Ignacy z dn. 31 VII 1930.

C) W RESORCIE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

przyjął: z dniem 5/VII do 15/IX 1930 Mihilewicza Ignacego, praktykanta mierniczego w charakterze pracownika kontraktowego do Okręgowego Urzędu Ziemskiego;

z dniem 16/VII do 15/IX 1930 Szczerbę Adama, praktykanta mierniczego w charakterze pracownika kontraktowego do Okręgowego Urzędu Ziemskiego;

z dniem 17/VII 1930 Rutkowskiego Mieczysława, mierniczego w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem ryczałtowem zł. 300 miesięcznie do Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

Przeniósł: z dniem 1/VII 1930 Mr. praw Szapera Stanisława, referenta ze służby kontraktowej na prowizoryczną;

Z dniem 1/VII 1930 podniósł pobory służbowe pracownikom kontraktowym Taradajowi Kazimierzowi do X. st. sł., Kryckiemu Tadeuszowi do XI st. sł.

Zwolnił ze służby kontraktowej Inż. du Lauransa Włodzimierza — z dniem 8/VII 1930 na własną prośbę.

D) W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW.

I. Mianowani: Naczelnik urzędu IV klasy w VIII st. sł. Mieczysław Danecki z Glinian — na równorzędne stanowisko w Stryju Nr. 2, kontroler w VIII st. sł. Bronisław Osuch — naczelnikiem urzędu IV kl. w VIII st. sł. w Skale n/Zbruczem.

Z dniem 1 lipca 1930:

a) w VII st. sł.: Naczelnicy urzędów III klasy w VIII st. sł. — naczelnikami urzędów III kl. w VII st. sł. Jan Gierula z Trembowli i Rudolf Matuszewski z Radziechowa.

b) w VIII st. sł.: st. asystent w IX st. sł. Aniela Nowosielska z Obertyna.

c) w IX st. sł.: Kierownicy urzędów V klasy w X st. sł. — kierownikami urzędów V klasy w IX st. sł.: Józef Olszowy z Germakówki, Jan Tabor z Toporowa i Franciszek Marczek z Potoka złotego k/Buczacza.

Asystenci w X st. sł. — st. asystentami w IX st. sł.: Aleksander Romaniuk z Przemyślan, Anna Alter z Podhajec i Marja Maciejowska z Tarnopola.

d) w X st. sł.: Kierownicy urzędów VI klasy w XI st. sł. — kierownikami urzędów VI klasy w X st. sł.: Józef Żak z Borek Wielkich i Julja Rzechanek ze Złotnik.

Kontraktowi kierownicy urzędów VI klasy w XI st. sł. — kontraktowymi kierownikami urzędów VI kl. w X st. sł.: Kazimiera Bilińska z Milatyna Nowego, Stefanja Dulska z Koropca, Janina Brunwald z Narajowa, kontraktowy urzędnik w XI st. sł. Genowefa Lachetówna z Brodów — kontraktowym urzędnikiem w X st. sł.

Asystenci w XI st. sł. — asystentami w X st. sł.: Zofja Czerwińska z Brodów, Leopold Rękas z Podwołoczysk, Jerzy Michałowski z Czortkowa i Edward Cygańczuk z Krasnego k/Lwowa.

II. Przeniesieni: Naczelnik urzędu IV klasy w VIII st. sł. Jan Zawitkowski z Załoziec — na równorzędne stanowisko do Ottynji. St. asystent Zofja Fischerowa z Borszczowa do Lublina Nr. 2 i Aniela Nowosielska z Obertyna — jako kontroler do Zaleszczyk. Kierownik urzędu VI klasy w X st. sł. Marja Stachowska z Barwinka — jako st. asystent w IX st. sł. do Kopyczyniec.

III. Przeniesieni na emeryturę z 31/VII 1930: St. kontroler Juda Celler z Buczacza.

IV. Zmarli: Prowizoryczny praktykant w XII st. sł. Walerja Holy z Tarnopola.

V. Zwolnieni: Kontraktowy kierownik urzędu VI klasy w XI st. sł. Marja Sinierówna z Kurowic — przez rozwiązanie stosunku służbowego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

L. B. 3524/30.

Ogłoszenie.

Stowarzyszenie „Kasyno“ w Mikulińcach na podstawie uchwały w dniu 7 lipca 1930 rozwiązało się.

Komunikat

o przeniesieniu siedziby biura mierniczego przysięgłego.

Mierniczy przysięgły inż. Józef Wilenko przeniósł z dniem 8 lipca 1930 siedzibę biura ze Zborowa do Doliny na terenie Województwa Stanisławowskiego.

Komunikat

o rozwoju Komunalnych Kas Oszczędności na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Stan wkładek oszczędności złotowych łącznie z dolarowemi, przeliczonemi na złote po kursie 1 dol. 8·85 w 17 Kasach Oszczędności Województwa Tarnopolskiego, zrzeszonych w Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie, wynosił z dn. 30 czerwca 1930 r. Zł. 8.592.212.44 na 26.285 ks. w lipcu złoż. Zł. 1.068.983.45 wyd. 600 ks. w. podj. Zł. 814.055.74 śc. 304 ks. w., zatem przyrost Zł. 254.927.71 na 296 ks.: wobec czego stan wkładek dnia 31 lipca 1930 r. wynosił Zł. 8.847.140.15 na 26.581 ks. wkł.

Unieważnienia dokumentów.

Gruszecki Jan, urzędnik pocztowy w Czortkowie, unieważnia skradzioną mu dnia 9 sierpnia 1930 r. książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków oraz legitymację urzędniczą, wydaną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Hajkowski Wincenty, urodz. w Czarnokońcach Wielkich, powiat Kopyczyńce, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków.

Michalczuk Wasyl, zamieszkały w Smarżowie, powiat Radziechów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, rocznik 1893.

Jaduszyński Stanisław, urodz. 22 XI. 1900 w Romanówce szczurowieckiej, obecnie zamieszkały w Szczurowicach, powiat Radziechów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa. (3—1)

Horbaty Teodor w Iwaczowie dolnym, rocznik 1899, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Pietrasz Atanazy, urodz. 1889 r. w Wasylkowcach, powiat Kopyczyńce, syn Jana i Marji, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków.

Hyckajło Aleksander, zamieszkały w Tarnopolu, unieważnia skradzioną mu książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Częstochowa.

Soroczan Aleksander w Szyłach, powiat Zbaraż, rocznik 1898, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Krzemieniec na Wołyniu.

Wowk Michał z Seńkowa ad Kuropatniki, rocznik 1903, Nr. ewid. 627, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Hamansdorfer Ludwik z Okna, powiat Skałat, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Jaremko Piotr, Wierzchowce, poczta Chorostków, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto.

Winterfeld Dawid, syn Markusa i Idesy, rocznik 1895, zamieszkały w Podwołoczyskach, unieweżnia zgubioną kartę zwolnienia Nr. 314, wydaną przez P. K. U. Tarnopol. (2—2)

Czechut Wasyl, syn Semka, urodz. 25 IV. 1893 r. w Kadłubiskach, unieważnia skradziony 15 marca 1930 w pociągu z Zabłoniec do Brodów dokument wojskowy (zaświadczenie), wydany przez P. K. U. Kamionka strumiłowa. (3—2)

Białokur Palaszka z Jankowiec unieważnia zgubiony podczas jazdy do Tarnopola dowód tożsamośct konia Serja A, Nr. 171300.

Skakun Semko z Wasylkowiec, powiat Kopyczyńce, unieważnia dowód tażsamości konia Serja A, Nr. 82843.

Steć Marja, zamieszkała w Monastyrku ohładowskim, pow. Radziechów, unieważnia skradzione jej dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 140566 i 140567, wydane przez Rejonowego Inspektora Koni w Żółkwi.

Kopecka Magda z Uhrynia, powiat Czortków, unieważnia skradziony jej dowód tożsamosci konia Serja A, Nr. 245684.

Orłyk Iwan z Uhrynia, powiat Czortków, unieważnia skradziony mu dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 247734.

Zot Kornel z Jankowiec unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 171301, zgubiony w lipcu 1930 w czasie jazdy do lasu Wertełka.

Pałychata Wasyl z Burkanowa, powiat Podhajce, unieważnia stracony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 111016.

Śnityński Paweł w Skomorochach, poczta Proszowa, unieważnia dowód tożsamości konia Serja 157727, Nr. 142, wydany przez Inspektora koni w Baworowie.

Marcinowski Michał z Płotyczy, pow. Tarnopol, unieważnia skradziony mu na targu w Tarnopolu dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 163442, kat. N.

Kościów Michał z Telaczego, powiat Podhajce, unieważnia zgubiony na targu w Podhajcach dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 113331.

Konoplicki Jakób z gminy Hołhocze, powiat Podhajce, unieważnia skradziony mu dowód tożsamości konia — numer i serja dowodu nieznane. Opis konia: wałach, maści kasztan brudny, bez odmian, lat 7, wzrost około 126 cm.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 stycznia 1930 roku 4 zł. kwartalnie lub 16 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego".

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.